

«Μάθετε καλά το διαδίκτυο, για να προστατευθείτε και να γίνετε καλοί στη δουλειά σας!» (Δρ. Πέτρος Παναγιωτόπουλος, Συντονιστής Περιεχομένου Ενότητας Επιστημών - Πεκμπουσία)

/ [Πεκμπουσία](#)

[Προηγούμενη δημοσίευση: <http://www.pemptousia.gr/?p=182711>]

Η λειτουργία του ψηφιακού κόσμου στο πλαίσιο του νόμου δεν πρόκειται ποτέ να είναι απόλυτα ξεκάθαρη. Οι εγκληματίες δεν νιώθουν ότι χρειάζεται να σέβονται τα γεωγραφικά σύνορα ή τη διεθνή δικαιοδοσία, οπότε αν κάποιος αποφασίσει να βάλει στο στόχο του έναν οργανισμό, έναν ιδιώτη ή μια υπηρεσία, μπορεί να το κάνει περίπου ατιμώρητα. Εδώ μια νέα νομοθεσία γύρω από την ασφάλεια των δεδομένων, όπως ο GDPR (general data protection regulation = κανονισμός προστασίας των δεδομένων) και η οδηγία NIS, με νομικά μέτρα που αποσκοπούν στην ενίσχυση του συνολικού επιπέδου της ασφάλειας του κυβερνοχώρου στην ΕΕ, μπορεί να κάνει τη διαφορά, υποστηρίζει ο Samani.

Ο ίδιος επικροτεί όλους εκείνους τους νόμους που συμβάλλουν στην προώθηση της καλύτερης ασφάλειας των πολιτών μιας χώρας. Επικρίνει επίσης σφοδρά την αντίληψη ότι το GDPR θεωρείται ως ο «μεγάλος μπαμπούλας» που πρόκειται να έρθει και να μας απαγάγει. Ωστόσο, η πραγματικότητα είναι να γίνεται σωστά και με διαφάνεια η καλύτερη προστασία των δεδομένων των πελατών μιας επιχείρησης και αυτό σχετίζεται με την παραγωγικότητά της. Οι εταιρείες πρέπει να προτρέπονται να το θεωρούν θετικό και όχι αρνητικό και οφείλουν να εξετάζουν πώς μπορούν να αξιοποιήσουν και να χρησιμοποιήσουν τις νέες νομοθεσίες προς όφελος των πελατών τους.

Στο ζήτημα όμως της ασφάλειας των πολιτών υπάρχει και κάτι άλλο, εξίσου σημαντικό: η ανθρώπινη συμπεριφορά. Μια αλλαγή σε κάποια βασικά πράγματα, που αφορούν κυρίως την επιπολαιότητα με την οποία αντιμετωπίζουμε σημαντικά ζητήματα της ζωής μας, μπορεί επίσης να βελτιώσει την προστασία των προσωπικών δεδομένων και να μειώσει τον κίνδυνο μιας επίθεσης. Ο κ. Samani είναι αρκούντως διευκρινιστικός:

«Μπορώ να θυμηθώ την επίσκεψη σε ένα εμπορικό κέντρο στο Λονδίνο, όπου δίνονταν δωρεάν σοκολάτες σε αντάλλαγμα για τα προσωπικά δεδομένα των ανθρώπων. Η ουρά ήταν μαζική. Βλέπω αυτό τον τύπο συμπεριφοράς όλη την ώρα. Αλλού είδα μια εταιρεία να βάζει τους ανθρώπους να υπογράψουν για μια κλήρωση, χρησιμοποιώντας τα τελευταία τέσσερα ψηφία της πιστωτικής τους κάρτας, ώστε να τα αναγνωρίσουν στην κλήρωση! Νομίζω ότι οι άνθρωποι

δυσκολεύονται να συνειδητοποιήσουν τον αντίκτυπο της απώλειας ενός άυλου περιουσιακού στοιχείου, όπως το δελτίο ταυτότητάς τους. Δεν το βλέπουν με τον ίδιο τρόπο που χάνουν ένα φυσικό αγαθό, για παράδειγμα αν το αυτοκίνητό τους κλαπεί».

Ο ειδικός αυτός έχει όμως να μας πει και άλλα πράγματα, εξίσου σημαντικά, για τον τρόπο που πρέπει να βλέπουμε τις εκπαιδευτικές δυνατότητες των νέων τεχνολογιών. Η καριέρα του στην ασφάλεια του κυβερνοχώρου ξεκίνησε πριν από 20 χρόνια, σε μια εποχή που η δικτύωση ήταν μια επαγγελματική σταδιοδρομία ιδιαίτερης επιλογής και οι άνθρωποι έκαναν πιστοποιήσεις σε ειδικές εταιρείες. Ο ίδιος διηγείται πόσο αγάπησε την ασφάλεια: «Είχα σπουδάσει υπολογιστές στο πτυχίο μου και με είχε συναρπάσει. Εκείνη την εποχή δεν υπήρχε καμία επίσημη εκπαίδευση στον κυβερνοχώρο, απλά έπρεπε να μάθουμε ό,τι χρειαζόταν μόνοι μας. Όταν τελείωσα το πτυχίο μου, έδωσα περίπου 35 επαγγελματικές εξετάσεις στην τεχνολογία για να μάθω όσα περισσότερα μπορούσα».

Η καριέρα του είναι μια ιστορία συνεχούς μάθησης, και δεδομένου του ρυθμού με τον οποίο η τεχνολογία αλλάζει και εξελίσσεται, δεν έχει σταματήσει ποτέ. «Μαθαίνω ακόμα», λέει. «Το αποκαλώ πάθος και είναι κάτι που χρειάζεται οπωσδήποτε για να γίνει αυτή η δουλειά. Κατά τη διάρκεια των πρόσφατων επιθέσεων, για παράδειγμα, είχα πάει για ύπνο γύρω στη μία, πήρα μια κλήση από έναν συνάδελφο στο Άμστερνταμ στις 2 π.μ., τέλειωσα μαζί του στις 4, και τον άφησα να συνεχίσει. Δεν θα κάνατε κάτι τέτοιο, αν δεν αγαπάτε τι κάνετε και αν δεν υπήρχε αυτή η αίσθηση του σκοπού».

Για τους νέους που σχεδιάζουν μια καριέρα στον τομέα του ψηφιακού δικαίου ή της ασφάλειας στον κυβερνοχώρο, ο Samani έχει κάποιες καλές συμβουλές. «Πρόσφατα έδωσα μια συζήτηση σε ένα σχολείο και ζήτησα από τα παιδιά τι θα ήθελαν να κάνουν όταν εγκαταλείψουν το σχολείο», λέει. «Ένας από αυτούς δήλωσε ότι ήθελε να γίνει αθλητικός επιστήμονας. Τον ρώτησα αν χρησιμοποίησε το Twitter. Είπε ότι το έκανε. Τον ρώτησα αν ήξερε και παρακολουθεί τα σχετικά με τη φυσικοθεραπεία για το αγγλικό ράγκμπι. Δεν το έκανε. Η άποψή μου είναι ότι οι σημερινοί νέοι έχουν αυτή την ευκαιρία – που εγώ δεν είχα – να συνδέονται και να παρακολουθούν και να κατανοούν τη ζωή και τη σταδιοδρομία των ανθρώπων που θέλουν να μιμηθούν. Η τεχνολογία επιτρέπει πρόσβαση και ορατότητα που δεν υπήρχε πριν, γι' αυτό η συμβουλή μου είναι να κοιτάξετε τα εργαλεία γύρω σας και να τα χρησιμοποιήσετε».

Παρά το γεγονός ότι εκτίθεται με το χειρότερο τρόπο στο διαδίκτυο και σε καθημερινή βάση, ο Samani παραμένει αισιόδοξος: «Αυτός είναι ο τόπος που

πρέπει να γίνουν όλα. Η τεχνολογία είναι το μέλλον και η ασφάλεια θα είναι ο νούμερο ένα οδηγός για τις επιχειρήσεις στην προσέλκυση και διατήρηση νέων επιχειρήσεων. Αυτή είναι η πιο συναρπαστική καριέρα που υπάρχει και προκαλώ οποιονδήποτε να διαφωνήσει!».

Με πληροφορίες από: www.theguardian.com